

DECIZIA Nr.551
din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.31, art.33, art.41, art.53, art.54, art.61 și art.65 din Legea nr.[303/2004](#) privind statutul judecătorilor și procurorilor

Publicată în Monitorul Oficial nr.357 din 27.05.2009

Ioan Vida	- președinte
Nicolae Cochinescu	- judecător
Aspazia Cojocar	- judecător
Acsinte Gaspar	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Ion Predescu	- judecător
Puskás Valentin Zoltán	- judecător
Augustin Zegrean	- judecător
Simona Ricu	- procuror
Fabian Niculae	- magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.31, art.33, art.41, art.53, art.54, art.61 și art.65 din Legea nr.[303/2004](#) privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Sindicatul Independent al Juriștilor din România în Dosarul nr.86/2/2008 al Curții de Apel București - Secția a VIII - a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că Administrația Prezidențială a depus note scrise, în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr.86/2/2008, **Curtea de Apel București - Secția a VIII - a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.31, art.33, art.41, art.53, art.54, art.61 și art.65 din Legea nr.[303/2004](#) privind statutul judecătorilor și procurorilor.**

Excepția a fost ridicată de Sindicatul Independent al Juriștilor din România, reclamant în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art.94 lit.c) din [Constituția României](#), întrucât conferă Președintelui României competența de a numi și de a revoca judecători și procurori și dreptul de a numi și revoca magistrați în funcțiile de conducere ale instanțelor și parchetelor, deși magistrații-judecătorii și procurorii - nu sunt funcționari publici.

Instanța de judecată opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art.30 alin.(1) din Legea nr.[47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art.31, art.33, art.41, art.53, art.54, art.61 și art.65 din Legea nr.[303/2004](#) privind statutul judecătorilor și procurorilor sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise ale Administrației Prezidențiale, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție, ale art.1 alin.(2), ale art.2, 3, 10 și 29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art.31, art.33, art.41, art.53, art.54, art.61 și art.65 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, dispoziții care au următorul conținut:

- Art.31: "(1) Judecătorii și procurorii care au promovat examenul de capacitate sunt numiți de Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Propunerile de numire se fac în cel mult 30 de zile de la data validării examenului de capacitate,

(3) Președintele României poate refuza o singură dată numirea judecătorilor și procurorilor prevăzuți la alin.(1). Refuzul motivat se comunică de îndată Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) În situația în care Consiliul Superior al Magistraturii susține propunerea inițială, are obligația să motiveze opțiunea și să o comunice de îndată Președintelui României.

(5) În perioada dintre data validării examenului de capacitate și data intrării în vigoare a actului de numire de către Președintele României, judecătorii și procurorii care au promovat examenul de capacitate primesc salariul corespunzător funcției imediat superioare celei de judecător sau procuror stagiar.";

- Art.33: "(1) Pot fi numiți în magistratură, pe bază de concurs, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art.14 alin.(2), foștii judecători și procurori care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, personalul de specialitate juridică prevăzut la art.87 alin.(1), avocații, notarii, asistenții judiciari, consilierii juridici, personalul de probațiune cu studii superioare juridice, ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice, grefierii cu studii superioare juridice, persoanele care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, din Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române și Institutul Român pentru Drepturile Omului, cadrele didactice din învățământul juridic superior acreditat, precum și magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani.

(2) Concursul prevăzut la alin.(1) se organizează anual sau ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin institutul Național al Magistraturii, pentru ocuparea posturilor vacante de la judecătorii și parchetele de pe lângă acestea.

(3) În termen de cel mult 30 de zile de la data validării concursului prevăzut la alin.(1), Consiliul Superior al Magistraturii propune Președintelui României numirea în funcția de judecător sau, după caz, de procuror a candidaților admiși.

(4) Dispozițiile art.30 alin.(6) se aplică în mod corespunzător. [...]

(11) Președintele României poate refuza o singură dată numirea judecătorilor și procurorilor prevăzuți la alin.(1). Refuzul motivat se comunică de îndată Consiliului Superior al Magistraturii.

(12) În situația în care Consiliul Superior al Magistraturii susține propunerea inițială, are obligația să motiveze opțiunea și să o comunice de îndată Președintelui României.

(13) După numirea în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin.(1) sunt obligate să urmeze, pe o perioadă de 6 luni, un curs de formare profesională în cadrul Institutului Național al Magistraturii, care va cuprinde în mod obligatoriu elemente de drept comunitar.

(14) Persoanele numite în condițiile prezentului articol nu pot fi delegate, detașate, transferate și nu pot promova la alte instanțe sau parchete timp de cel puțin 3 ani de la numirea în funcție.

(15) Judecătorii Curții Constituționale care, la data numirii, aveau funcția de judecător sau de procuror au dreptul, la încetarea mandatului, să revină la postul deținut anterior.";

- Art.41: "(1) Judecătorii și procurorii care primesc calificativul «nesatisfăcător» sunt obligați să urmeze pentru o perioadă cuprinsă între 3 și 6 luni cursuri speciale organizate de Institutul Național al Magistraturii.

(2) Judecătorii și procurorii care primesc calificativul «satisfăcător» în urma a două evaluări consecutive sunt obligați să urmeze pentru o perioadă cuprinsă între 3 și 6 luni cursuri speciale organizate de Institutul Național al Magistraturii.

(3) Cursurile prevăzute la alin.(1) și (2) se încheie prin susținerea unui examen, în condițiile prezentei legi.

(4) Judecătorul sau procurorul care primește în urma a două evaluări consecutive calificativul «nesatisfăcător» sau care nu a promovat examenul prevăzut la alin.(3) este eliberat din funcție pentru incapacitate profesională de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.";

- Art.53: "(1) Președintele, vicepreședintele și președinții de secții ai Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt numiți de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, dintre judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care au funcționat la această instanță cel puțin 2 ani.

(2) Președintele României nu poate refuza numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin.(1) decât motivat, aducând la cunoștința Consiliului Superior al Magistraturii motivele refuzului.

(3) Numirea în funcțiile prevăzute la alin.(1) se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată.

(4) Dispozițiile art.48 alin.(10)–(12) se aplică în mod corespunzător.

(5) Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin.(1) își pot depune candidaturile pentru funcția de președinte sau vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție ori președinte de secție, la Consiliul Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la data la care funcția de președinte, vicepreședinte sau președinte de secție a devenit vacantă.

(6) Revocarea din funcție a președintelui, a vicepreședintelui sau a președinților de secții ai Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către Președintele României la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, care se poate sesiza din oficiu, la cererea unei treimi din numărul membrilor sau la cererea adunării generale a instanței, pentru motivele prevăzute la art.51 alin.(2) care se aplică în mod corespunzător.";

- Art.54: "(1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul general al Direcției Naționale Anticorupție, adjunctii acestuia, procurorii șefi de secție ai acestor parchete, precum și procurorul șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și adjunctii acestora sunt numiți de Președintele României, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, dintre procurorii care au o vechime minimă de 10 ani în funcția de judecător sau procuror, pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată.

(2) Dispozițiile art.48 alin.(10)–(12) se aplică în mod corespunzător.

(3) Președintele României poate refuza motivat numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin.(1), aducând la cunoștința publicului motivele refuzului.

(4) Revocarea procurorilor din funcțiile de conducere prevăzute la alin.(1) se face de către Președintele României, la propunerea ministrului justiției care se poate sesiza din oficiu, la cererea adunării generale sau, după caz, a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori a procurorului general al Direcției Naționale Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, pentru motivele prevăzute la art.51 alin.(2) care se aplică în mod corespunzător.";

- Art.61: (1) La cererea motivată, judecătorii pot fi numiți în funcția de procuror, iar procurorii, în funcția de judecător, prin decret al Președintelui României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, cu respectarea condițiilor prevăzute în prezenta lege.

(2) Pentru numirea în funcțiile prevăzute la alin.(1), candidații vor susține un interviu în fața secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii în cazul procurorilor care solicită

numirea ca judecători și, respectiv, a secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii în cazul judecătorilor care solicită numirea ca procuror.

(3) Președintele României nu poate refuza numirea în funcțiile prevăzute la alin.(1) decât motivat, aducând la cunoștință Consiliului Superior al Magistraturii motivele refuzului.";

- Art.65: "(1) Judecătorii și procurorii sunt eliberați din funcție în următoarele cazuri:

a) demisie;

b) pensionare, potrivit legii;

c) transfer într-o altă funcție, în condițiile legii;

d) incapacitate profesională;

e) ca sancțiune disciplinară;

f) condamnarea definitivă a judecătorului sau procurorului pentru o infracțiune;

g) încălcarea dispozițiilor art.7;

h) nepromovarea examenului prevăzut la art.33 alin.(14);

i) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art.14 alin.(2) lit.a), c) și e).

(2) Eliberarea din funcție a judecătorilor și procurorilor se dispune prin decret al Președintelui României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Trecerea în rezervă sau în retragere a judecătorilor și procurorilor militari se face în condițiile legii, după eliberarea din funcție de către Președintele României. În caz de pensionare sau de transfer, eliberarea din funcție se face după trecerea în rezervă sau, după caz, în retragere.

(4) Eliberarea din funcție a judecătorilor stagiați și a procurorilor stagiați se face de Consiliul Superior al Magistraturii.

(5) În cazul în care judecătorul sau procurorul cere eliberarea din funcție prin demisie, Consiliul Superior al Magistraturii poate stabili un termen de cel mult 30 de zile de la care demisia să devină efectivă, dacă prezența judecătorului sau procurorului este necesară.

(6) Judecătorul sau procurorul eliberat din funcție din motive neimputabile își păstrează gradul profesional dobândit în ierarhia instanțelor sau a parchetelor."

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează să fie respinsă,

Art.134 alin.(1) din [Constituția României](#) prevede atribuția Președintelui României de a-i numi în funcție pe judecători și pe procurori, cu excepția celor stagiați, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

În aplicarea acestor prevederi, legiuitorul are libertatea de a reglementa competența Președintelui României de a-i numi în funcție, inclusiv în funcții de conducere, și de a-i revoca pe toți magistrații la care textul constituțional se referă.

Participarea Președintelui României la constituirea în acest mod a autorității judecătorești concordă în egală măsură cu principiul echilibrului puterilor în stat, consacrat prin art.1 alin.(4) din [Constituția României](#), și nu este de natură să afecteze în vreun fel independența judecătorilor, instituită prin dispozițiile art.124 alin.(3) din [Constituție](#), și exercitarea de către procurori a atribuțiilor lor, cu respectarea principiilor legalității și imparțialității prevăzute în art.132 alin.(1) din Legea fundamentală.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art.146 lit.d) și al art.147 alin.(4) din [Constituție](#), precum și al art.1-3, al art.11 alin.(1) lit.A.d) și al art.29 din Legea nr.[47/1992](#),

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.31, art.33, art.41, art.53, art.54, art.61 și art.65 din Legea nr.[303/2004](#) privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Sindicatul independent al Juriștilor din România în Dosarul nr.86/2/2008 al Curții de Apel București - Secția a VIII - a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.